Lietas Nr. C30284307
Lietas arhīva Nr. CA-0098-14/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 23.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša,
tiesneses O.Blūmfelde, M.Zelmene,
ar tiesas sēdes sekretāri K.Vaskāni,
piedaloties prasītājai /pers. D/, atbildētāja Rīgas domes pārstāvei zvērinātai advokātei Anitai Šauriņai un atbildētāja Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. L/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret Rīgas domi un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par dzīvojamās telpas īres līguma grozīšanu un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pretprasībā pret /pers. D/ par izlikšanu dzīvojamās telpas, sakarā ar Rīgas domes un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] /pers. D/ (turpmāk tekstā prasītāja) cēla tiesā prasību pret Rīgas domi (turpmāk tekstā pirmais atbildētājs) un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (iepriekš pirms reorganizācijas – RP SIA „Purvciema nami", turpmāk tekstā otrais atbildētājs) par dzīvojamās telpas īres līguma grozīšanu sakarā ar īrnieka maiņu, kurā pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 8., 10., 14.pantiem, lūdz tiesu uzlikt par pienākumu abiem atbildētajiem noslēgt ar prasītāju iepriekšējā īrnieka vietā beztermiņa dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa /adrese/, īri.

[2.] Pirmais atbildētājs sniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus par celto prasību Civilprocesa likuma 148.panta kārtībā, norādot, ka prasītāja strīdus dzīvoklī, kas tobrīd atradās PSRS militāro resoru pārziņā, ievietojās pamatojoties uz Baltijas Kara apgabala Dzīvokļu ekspluatācijas daļas 15.05.1987. orderi Nr.284. kas izsniegts viņas tēvam /pers. G/ ar ģimeni (sievu un divām meitām) sakarā ar dienestu PSRS Kara daļā Baltijas kara apgabalā.

Rīgas rajona Karaspēka Dzīvokļu ekspluatācijas daļas 3.namu pārvalde 15.05.1987.g. ar /pers. G/ noslēdza strīdus dzīvojamās telpas īres līgumu.

Strīdus dzīvoklim pēc tā pārņemšanas no PSRS militāriem resoriem ar 28.12.1991. tika noteikts dienesta dzīvojamo telpu statuss, pamatojoties uz Latvijas Republikas Augstākās Padomes 05.11.1991. lēmumu "Par PSRS Aizsardzības ministrijas, PSRS robežapsardzības karaspēkā un PSRS Iekšlietu ministrijas iekšējā karaspēka pārziņā esošā īpašuma pārņemšanu Latvijas Republikas valsts īpašumā" un Latvijas republikas Ministru Padomes 28.12.1991. lēmumu Nr.377 "Par PSRS militāro resoru dzīvokļu fonda statusa noteikšanu un par dzīvojamo telpu ierādīšanas kārtību no PSRS militārajiem resoriem atvaļinātajiem karavīriem un virsniekiem".

Saskaņā ar Krievijas Aizsardzības ministrijas Karaspēka daļas Nr.20728 28.04.1994. izziņu Nr.39 konstatēts, ka /pers. G/ ar ģimeni, turpinot dienēt Krievijas armijā, pārcēlies uz dzīvi Krievijā Rostovā pie

Donas un ievietojies karaspēka daļas Nr.20728 dzīvojamās telpās, un tādejādi īres līgums ir izbeidzies ar personu, kurai bija tiesības šo strīdus dzīvokli dienesta kārtībā lietot. Pirmais atbildētājs nekad nav nodevis strīdus dzīvokli prasītājai dzīvošanai, bet Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija 02.11.2005. lēmumā (protokols Nr.18. p.12.5.7) noraidīja prasītājas lūgumu noslēgt īres līgumu par strīdus telpām.

Apstāklis, ka prasītāja veikusi maksājumus saskaņā ar namu pārvaldes piestādītiem rēķiniem nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai, jo prasītāja ir izmantojusi dzīvokli un saņēmusi pakalpojumus. Svešas lietas bezmaksas lietošanu likums neparedz.

[3.] Otrais atbildētājs iesniedzis tiesai pretprasības pieteikumu pret prasītāju par izlikšanu no dzīvojamām telpām, kurā, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2. un 5.pantu, lūdza tiesu prasītājas prasību par dzīvojamās telpas /adrese/, Rīgā īres līguma grozīšanu sakarā ar īrnieka maiņu, noraidīt un apmierināt pretprasību, atzīt par izbeigtām prasītājai lietošanas tiesības uz strīdus dzīvokli, izlikt prasītāju, kopā ar no viņas atkarīgām personām un ar visām viņai piederošām mantām no dzīvojamās platības /adrese/

[4.] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010.gada 15.marta spriedumu prasība un pretprasība tika noraidītas, spriedumā norādot šādus motīvus:

[4.1.] Pirmās instances tiesa nodibināja, ka prasītāja ir cēlusi prasību par iepriekšējā īrnieka vietā beztermiņa dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa Nr./adrese/, Rīgā, īri. Savukārt, 1987.gada 15.maijā starp /pers. G/ un Baltijas kara apgabala Rīgas rajona Komunālās ekspluatācijas daļas namu pārvaldi Nr.3 tika noslēgts dzīvojamās telpas /adrese/ tipveida īres līgums.

Minētajā dzīvoklī pēc īres līguma noslēgšanas 1987.gada 22.maijā tika pierakstīti un dzīvoja prasītājas ģimene - tēvs /pers. G/, māte /pers. K/, māsa /pers. K/ un prasītāja /pers. D/. Bez tam 1992.gada 3.decembrī minētajā dzīvoklī pierakstīta prasītājas meita /pers. T/ un 2002.gada 6 jūlijā - dēls /pers. U/. Līdz ar to tiesa atzina, ka prasītāja ir ievietojusies dzīvoklī kā /pers. G/ ģimenes loceklis.

[4.2.] Tiesa atzina, ka lietā nav strīda par faktu, ka /pers. G/ laika posmā no īres līguma noslēgšanas līdz izceļošanai no Latvijas Republikas bija PSRS armijas militārpersona un strīdus dzīvoklis līdz Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanai un PSRS karaspēka izvešanai bija PSRS militāro resoru pārziņā.

Saskaņā ar Krievijas Aizsardzības ministrijas Karaspēka daļas Nr.20728 28.04.1994. izziņu Nr.39 konstatēts, ka /pers. G/ ar ģimeni, turpinot dienēt Krievijas armijā, pārcēlies uz dzīvi Krievijā Rostovā pie Donas un ievietojies karaspēka daļas Nr.20728 dzīvojamās telpās.

Ar Latvijas Republikas Ministru padomes 28.12.1991.g. lēmuma Nr.377 „Par PSRS militāro resoru dzīvokļa fonda statusa noteikšanu un par dzīvojamo telpu ierādīšanas kārtību no PSRS militārajiem resoriem atvaļinātajiem karavīriem un virsniekiem" 1.punktu tika noteikts, ka pašreiz PSRS Aizsardzības ministrijas, PSRS robežapsardzības karaspēka un PSRS Iekšlietu ministrijas iekšējā karaspēka formējumu pārziņā esošā dzīvokļa fonda dzīvokļiem, kuru īrnieki ir PSRS militārpersona, ka arī šīm personām no valsts vai pašvaldību dzīvokļa fonda izīrētajiem dzīvokļiem ir piemērojams dienesta dzīvokļa statuss.

Līdz ar to, tiesa uzskatīja, ka ņemot vērā, ka strīdus dzīvoklis bija izīrēts /pers. G/ kā PSRS militārpersonai dienesta laikā un Ministru padome 1991.gadā piemēroja strīdus dzīvoklim dienesta dzīvokļa statuss, dienesta dzīvokļa statuss īrniekam /pers. G/ ir saistošs.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. G/ tika izrakstīts no strīdus dzīvokļa 2002.gada 12.decembra ar Rīgas domes Personu dzīves vietas reģistrācijas komisijas lēmumu, ņemot vērā, ka /pers. G/ nebija iekļauts Latvijas Republikas Iedzīvotāju reģistrā.

[4.3.] Neskatoties uz to, ka lietas izskatīšanas laikā ir konstatēts, ka starp prasītāju un atbildētāju SIA „Purvciema nami" faktiski pastāv īres tiesiskās attiecības, bet Civilprocesa likuma 192.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas, tiesa uzskatīja, ka nav tiesiskā pamata apmierināt prasītājas prasību par prasībā noteikto priekšmetu un prasībā norādītā pamata apjomā.

Ņemot vērā, ka prasītāja ir lūgusi tiesai noslēgt īres līgumu iepriekšējā īrnieka vietā, lietas izskatīšanas laikā ir nodibināts, ka dzīvojamās telpas īres tiesiskajās attiecībās ar iepriekšējo īrnieku /pers. G/ dzīvoklim ir dienesta dzīvokļa statuss, prasītājai nav tiesību lūgt iepriekšējā īrnieka vietā noslēgt īres

līgumu ar atbildētāju. Prasītājai ir tiesības savā faktiskās īrnieces vārdā lūgt atbildētāju noslēgt strīdus dzīvojamās telpas īres līgumu, pamatojoties uz faktiskām īres attiecībām, kas pastāv starp pusēm.

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskatīja, ka prasītājas prasība ir noraidāma kā nepamatota.

[4.4.] Tiesa konstatēja, ka otrs atbildētājs iesniedzis pretprasību par prasītājas lietošanas tiesību uz strīdus dzīvokli atzīšanu par izbeigtām un prasītājas izlikšanu no dzīvojamās platības ir pamatojis ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.pantu un 5.pantu, motivējot pretprasības pamatu ar faktu, ka īres līgums ar prasītāju nav noslēgts un Rīgas domes izīrēšanas komisija uzlika par pienākumu atbildētājam celt šādu prasību.

Ņemot vērā, ka otrs atbildētājs nav tiesiski pamatojis prasību, kā arī pretprasības pieteikumā vai paskaidrojumos nav norādījis uz konkrētiem apstākļiem, kuru dēļ būtu iespējams konstatēt, ka prasītāja ir zaudējusi lietošanas tiesības uz strīdus dzīvokli, tiesa uzskatīja, ka pretprasība ir noraidāma kā nepamatota.

[5.] Par minēto tiesas spriedumu pirmais atbildētājs (turpmāk tekstā arī pirmais apelātors) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā pārsūdz spriedumu daļā, ar kuru noraidīta pretprasība, norādot šādus motīvus:

[5.1.] Pirmais apelātors uzskata, ka tiesas spriedumā pārsūdzētajā daļā paustie secinājumi neatbilst lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem un ir pretrunā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 5., 44.pantu.

Ar Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 2.novembra sēdes protokolu Nr.18 tika nolemts atteikt noslēgt prasītājai īres līgumu par strīdus dzīvokli un uzdots labprātīgi to atbrīvot līdz 2006.gada 1.janvārim, savukārt dzīvokļa labprātīgas neatbrīvošanas gadījumā, tika uzdots pirmajam atbildētājam celt prasību tiesā par prasītājas un citu personu izlikšanu no strīdus dzīvojamās telpas.

[5.2.] Prasītāja labprātīgi strīdus dzīvokli neatbrīvoja, bet 2007.gada 28.septembrī iesniedza tiesā prasību par strīdus dzīvojamās telpas īres līguma grozīšanu, savukārt otrais atbildētājs cēlis pretprasību.

Pretprasības celšanas pamatojums ir Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 2.novembra sēdes protokolā Nr. 18 dotais uzdevums Rīgas pašvaldībai piederošā strīdus dzīvokļa apsaimniekotājam dzīvokļa labprātīgas neatbrīvošanas gadījumā sniegt prasību tiesā par prasītājas un viņa ģimenes izlikšanu no strīdus dzīvokļa piespiedu kārtā.

[5.3.] Lietas materiāliem pievienotajā Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2005.gada 2.novembra sēdes protokolā Nr. 18 norādīts, ka prasītājai ar viņas ģimenes locekļiem nav tiesiska pamata saņemt pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā un līdz ar to pašvaldībai nav tiesiska pamata izīrēt prasītājai strīdus dzīvokli.

Pamatojoties uz 1991.gada 28.decembra LR Ministru Padomes lēmuma Nr. 377 "Par PSRS militāro resoru dzīvokļa fonda statusa noteikšanu un par dzīvojamo telpu ierādīšanas kārtību no PSRS militārajiem resoriem atvaļinātajiem karavīriem un virsniekiem" 1.punktu Rīgas pašvaldībai piederošais strīdus dzīvoklis ir dienesta dzīvojamā telpa. Tālab, ievērojot iepriekš minēto, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 5., 44.pantu, uzskatā, ka pretprasības pieteikums ir tiesisks un pamatots.

[6.] Par minēto spriedumu otrais atbildētājs (turpmāk arī otrais apelātors) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta pretprasība, un norāda šādus motīvus:

[6.1.] Otrais apelātors norādījis, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka /pers. G/ dzīves vietas reģistrācija strīdus dzīvoklī ir anulēta 2002.gada 16.decembrī, savukārt prasītāja jau 1992.gada 08.maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas Dzimtsarakstu nodaļā reģistrēja laulību ar /pers. AA/, no kā izriet, ka viņa nevar tikt uzskatīta par īrnieka ģimenes locekli likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta izpratnē.

[6.2.] Otrais atbildētājs norādījis, ka ar Latvijas Republikas MP 28.12.1991.g. lēmumu nr. 377 "Par PSRS militāro resoru dzīvokļa fonda statusa noteikšanu un par dzīvojamo telpu ierādīšanas kārtību

no PSRS militārajiem resoriem atvaļinātajiem karavīriem un virsniekiem" noteikts, ka "….dzīvokļiem, kuru īrnieki ir PSRS militārpersona….ir piemērojams dienesta dzīvokļa statuss" un tādējādi, grozot dzīvokļa statusu, ir slēdzams jauns dzīvojamās telpas īres līgums.

[6.3.] Otrais atbildētājs norādījis, ka pirmais atbildētājs ir strīdus dzīvokļa īpašnieks, kurš par īres attiecību nodibināšanu ir paudis savu viedokli 02.11.2005.g. Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas lēmumā Nr. 18 (12.5.7.p.).

Ar minēto lēmumu prasītājai ir atteikts noslēgt īres līgumu par 3 istabu dzīvokli 36,70 kv.m., kopējā platībā 60,30 dzīvokļa ar ērtībām /adrese/, Rīgā.

Lēmums ir spēkā, nav atcelts, nav atzīts par spēkā neesošu, un tātad otrajam atbildētājam ir saistošs lēmuma 3.punkts, ar kuru otrajam atbildētājam uzlikts par pienākumu vērsties tiesā ar prasību pret prasītāju un atkarīgo no viņas personu izlikšanu no strīdus dzīvokļa un kā šim ir ar sprieduma pārsūdzēšanu saistītas civilprocesuālas darbības.

[7.] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2010.gada 18.jūnija lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība, bet ar 2011.gada 19.septembra lēmumu tiesvedība lietā apturēta līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stāsies tiesas nolēmums civillietā Nr. C30506310 /pers. D/ prasībā pret Rīgas domi un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par īres tiesību atzīšanu un īres līguma noslēgšanu.

[8.] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 15.decembra protokola lēmumu tiesvedība lietā tika atjaunota.

[9.] Apelācijas instances tiesas sēdē pirmais atbildētājs pretprasību un savu apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem. Otrais atbildētājs pretprasību, savu apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem. Vienlaicīgi otrais atbildētājs lūdza aizstāt otro atbildētāju RP SIA "Purvciema nami" ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", jo otra atbildētāja kā atsevišķa juridiska persona beigusi pastāvēt, tā iekļauta SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastāvā.

Atbildētāja aizstāšana veikta ar 2014.gada 15.decembra protokollēmumu.

Prasītāja tiesas sēdē pretprasību atzina, par ko parakstījās pielikumā nr.1 pie tiesas sēdes protokola, papildus norādot, ka strīdus dzīvoklis jau ticis atbrīvots un viņa ir gatava to nodot atbildētāju pārstāvim.

Motīvu daļa

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi abu apelācijas sūdzību motīvus un pārbaudījusi visus lietas materiālus, atzīst, ka pretprasība un abas apelācijas sūdzības ir apmierināmas, zemāk norādīto iemeslu dēļ.

[10.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

No iesniegtajām apelācijas sūdzībām izriet, ka pirmais un otrais atbildētājs pārsūdzējuši pirmās instances spriedumu daļā, ar kuru noraidīta pretprasība, līdz ar to spriedums pārējā daļā, tas ir daļā, ar kuru noraidīta prasība, ir stājies likumīgā spēkā un tā pārvērtēšanai apelācijas kārtībā nav pamata.

[11.] Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā norādīts, ka sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi. Šajā daļā norāda arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī tiesas secinājumus par prasības pamatotību vai nepamatotību. Ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Ņemot vērā, ka tiesas sēdē prasītāja pretprasību atzina pilnībā, par ko attiecīgi tiesas

sēdē parakstījies pielikumā tiesas sēde protokolam (lietas lapa 192), tad Civillietu tiesu kolēģija, atbilstoši Civilprocesa likuma 193.panta piektajai daļai motīvu daļā iekļauj norādi tikai uz normatīvajiem aktiem, nedodot papildus novērtējumu lietā esošajiem pierādījumiem un konstatētiem apstākļiem.

[12.] Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa paredz, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Lietā nepastāv strīds, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 27.decembra spriedumu, kas ir stājies likumīgā spēkā, noraidīta prasītājas prasība pret pirmo un otro atbildētāju par tiesību atzīšanu uz dzīvojamo platību un īres līguma noslēgšanu.

Minētājā spriedumā, Civillietu tiesu kolēģija atzinusi, ka nav tiesiska pamata atzīt, ka starp prasītāju un otro atbildētāju pirmā atbildētāja personā pastāv īres tiesiskās attiecības un uzlikt par pienākumu pirmajam atbildētājam otrā atbildētāja personā noslēgt ar viņu beztermiņa dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa /adrese/ īri, līdz ar ko prasītājas prasība kā nepamatota ir noraidāma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta piektās daļas noteikumiem spriedumam, kas stājies likumīgā spēkā, ir likuma spēks (..).

[13.] Lietā nepastāv strīds, ka dzīvokļa īpašumu par kura lietošanas tiesībām pastāv strīds arī šīs tiesvedības ietvaros, prasītāja ir atbrīvojusi, par ko paziņojusi apelācijas instances tiesas sēdē. Līdz ar to, ievērojot minētos apstākļus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pretprasību un abas apelācijas sūdzības ir apmierināmas.

Attiecībā uz pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesu kolēģija, konstatē, ka ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, jo prasītāja šobrīd atzīst pretprasību, un tādējādi ir radies pamats pretēja sprieduma taisīšanai apelācijas instances tiesā.

[14.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[14.1.] Tā kā pretprasība un abas apelācijas sūdzības apelācijas instancē ir apmierinātas pilnā apmērā, ir radies pamats no prasītājas piedzīt tiesāšanās izdevumus par labu pirmajam atbildētājam EUR 35,57 apmērā par apelācijas sūdzības iesniegšanu, bet par labu otrajam atbildētājam EUR 66,88, ko veido valsts nodeva par pretprasības celšanu EUR 28,46 un valsts nodeva par apelācijas sūdzības iesniegšanu EUR 35,57, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 2,85 apmērā.

[14.2.] Tāpat saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no prasītājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) EUR 54,03 apmērā.

Ņemot vērā, ka prasītāja, ceļot prasību, bija samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus LVL 14,39 apmērā, kas atbilst EUR 20,48, savukārt otrais atbildētājs ceļot pretprasību samaksājis LVL 2,00, kas atbilst EUR 2,85, atlikusī iepriekš nesamaksātā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa ir EUR 30,07 apmērā.

[15.] Civilprocesa likuma $204.^{1}$ pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 430., 432-434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

Pretprasību apmierināt pilnā apjomā.

Izbeigt /pers.D/, personas kods /personas kods/, /adrese/, lietošanas tiesības.

Izlikt /pers.D/, personas kods /personas kods/, no /adrese/, kopā ar visām no viņas atkarīgām personām un visām viņiem piederošām mantām.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu Rīgas domei, reģistrācijas Nr. 90000064250, valsts nodevu par apelācijas sūdzības iesniegšanu EUR 35,57 (trīsdesmit pieci *euro*, 57 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /pers,.E/reģistrācijas Nr. 40103362321, tiesāšanās izdevumus EUR 66,88 (sešdesmit seši *euro*, 88 centi), ko veido valsts nodeva par pretprasības celšanu EUR 28,46 (divdesmit astoņi *euro,* 46 centi), valsts nodeva par apelācijas sūdzības iesniegšanu EUR 35,57 (trīsdesmit pieci *euro,* 57 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 2,85 (divi *euro* un 85 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 30,07 (trīsdesmit *euro,*07 centi).

Noteikt prasītājai sprieduma labprātīgu izpildes termiņu desmit dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 05.janvāra.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneses O.Blūmfelde

M.Zelmene